

Genesis 3:6b

1 gezondigd in Adam

2 verlost in Christus

Gemeente,

De zondeval. Als je het zo leest, lijkt het een kleinigheid, een haast onschuldig vergrijp. “En zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar en hij at.” Eén keer eten van een verboden vrucht. Het stelen van een appel of een pruim uit de boomgaard van een ander. Er zijn in de loop van de geschiedenis in films en reclames al heel wat toespelingen op gemaakt. Een appel met een klein stukje eruit. Er staat overigens nergens dat het een appel was. Als we niet uitkijken doen we er zelf ook luchtig over en maken er een grapje van.

Maar dit gebeuren uit Genesis 3 heeft een nieuwe periode in de geschiedenis van de mensheid ingeluid. Een periode van rampen, misdaden, ziekten, sterven. Alle ellende op de wereld en in de geschiedenis vindt hier zijn oorsprong.

1 gezondigd in Adam

De zondeval. Als we het lezen in het verband vanaf Genesis 1 dan is het allerminst onschuldig. Op zijn minst is dit eten van de verboden vrucht uiting van drie dingen.

Ten eerste zagen we vorige keer dat God goed is. Dat straalt Adam en Eva uit alles tegemoet. Heel de schepping als huis, paleis voor de mens, de mens zelf goed geschapen, het huwelijk om hen tot vreugde te zijn. God is enkel goedheid. Gunt hen enkel geluk en vreugde. Maar de zondeval is uiting van verdenking van kwaadwilligheid bij God. Zijn goedheid wordt in twijfel getrokken. Hij wordt beschuldigd van afgunst, dat Hij Adam en Eva het echte geluk niet gunt. Gods goedheid wordt verdacht gemaakt. Dat raakt tot in het hart. Dat doet zo'n zeer.

Ten tweede blijkt uit Genesis 1 en 2 dat God de Schepper is. Hij sprak en het was er. Hij formeerde de mens blies hem de adem in. Hij de Schepper en de mens schepsel. Een uniek verhouding die zijn parallel niet heeft. Schepsel betekent: alles te danken aan de Schepper. En nu komt het schepsel in opstand tegen zijn Schepper. Een kind tegen zijn vader, een hond tegen zijn baas, een schilderij tegen zijn maker, het zijn

nog geen vergelijkingen met dit. Het schepsel dat in opstand komt, zijn Schepper verwerpt en eigen baas wil zijn.

Ten derde heeft God alles goed gemaakt. Zo op elkaar afgestemd, zo'n kunstwerk, met zoveel zorg. En de mens zet de deur open waardoor de zonde, de duivel binnenkomt om er huis te houden. Om te verwoesten. Het mooie van de mens: God kennen en liefhebben wordt verwoest door de zonde. Het mooie van de schepping wordt aangetast en geruineerd door de duivel. Omdat de mens toegang verschaft aan deze ruinerende machten. Gods scheppingswerk prijsgeeft aan verderf.

Je kunt er allerlei namen aan geven. Maar laten wij het zo zeggen: de zondeval is verdenking door ongeloof, verzet door opstand, verwoesting door de duivel ingang te geven. Verdenking van de Algoede, verzet tegen de Almachtige, verwoesting van het maaksel van de Alwijze. En nu is deze zonde eigenlijk de moederzonde. Hieruit zijn alle zonden voortgekomen en alle zonden zijn kinderen van deze zonde. Kinderen met dezelfde trekken als moeder. Elke zonde heeft deze trekken in zich. Even kijken wat niet mag, even schelden op een ander, even geen zin om te bidden. Het kan een onschuldige, zelfs mooie bonbon lijken, maar dit vergif zit erin: verdenking, verzet en verwoesting. En dat tegen God, de Algoede, Almachtige, Alwijze.

Het is een levenslange les in het geloofsleven om te leren wat 'zonde' is. Op de leerschool van Christus. Om steeds scherper zicht te krijgen op het wezen van de zonde. Op het gruwelijke van de zonde. Het Godonterende, Majesteit schendende. Bent u, ben jij er ook mee bezig om dat te leren? Om zalig te worden is immers nodig dat ik leer hoe groot mijn zonde en ellende is. Eén van de genadegaven van Jezus Christus is dat Hij dit leert. Aan mensen die er zich niks bij voor kunnen stellen, die geen enkel zondebesef hebben. Kom tot Christus, Die door Zijn Geest het leert. En daar leer ik mijn leven lang in verder. En hoe meer ik dat leer hoe meer ik zonde ga haten, een afkeer van krijg, tegen wil gaan vechten. Ten volle beseffen hoe groot het kwaad van de zonde is zal ik wel nooit. Hoe grievend die verdenking van God is, dat verzet tegen God, die verwoesting van Gods werken. Het is een mijnschacht waar ik al dieper en dieper in af kan dalen.

En ik ga al dieper verstaan dat deze zonde Gods toorn heeft opgewekt. De toorn van de Heilige. Gegriefd in Zijn goedheid, naar de troon gestoken in Zijn almacht, verwoest wat Hij in Zijn alwijsheid heeft gemaakt. Gods toorn kan niet dan vrees'lijk wezen. En dat is niet alleen Zijn toorn over Adam en Eva, maar ook over ons. Romeinen 5 leert het ons. Wij hebben in Adam gezondigd. In welke allen gezondigd hebben. En het vervolg werkt dat uit:

vs 15 door de misdaad van één zijn velen gestorven.

vs 17 door de misdaad van één heeft de dood geheerst

vs 18 door één misdaad is de schuld gekomen over velen tot verdoemenis.

vs 19 door de ongehoorzaamheid van één zijn velen tot zondaars gesteld.

Eén-velen. In Adam ziet God ook ons aan als zondaren. En moeten wij sterven. En liggen onder de verdoemenis, Zijn eeuwige toorn. Wat Adam deed wordt ons toegerekend. Aangerekend. Zo heeft God dat ingesteld. Dat komt vaker voor. Als vader verhuisd, verhuizen alle jonge kinderen mee. Als een buschauffeur of treinmachinist een ongeluk maakt, hebben alle inzittenden de gevolgen. Wat één doet, heeft gevolgen voor velen. En wat het meest zegt: wij geven dagelijks aan dat wij het prima vinden wat Adam deed: elke zonde is een schouderklop aan Adam, elke zonde is een applaus voor Adam, instemming. Toestemming: wij zouden het ook gedaan hebben Adam, het bevalt ons prima, de zonde. God doet geen onrecht.

Door de misdaad van één, Adam, wordt heel de mensheid tot zondaar gesteld. Wat God had gezegd tegen Adam in 2:17 ten dage dat gij daarvan eet zult gij de dood sterven. En Adam en in hem de mensheid wordt een prooi van de dood. Ieder mens zal tot stof wederkeren. Met daaraan voorafgaand processen van veroudering en ziekte. Gevolgen van de zondeval. En ieder mens is gesteld tot zondaar, tot verdoemenis. Onze kinderen zijn allerhand ellendigheid de verdoemenis zelf onderworpen. God doet nooit onrecht. En mijn leven lang leer ik hoe groot mijn zonde en ellende is. Mijn ellende. Mijn verdiende straf. Uw gramschap dubbel waardig. En ik leer het steeds dieper. Jezus Christus leert het op Zijn leerschool. Ik blijf levenslang leerling.

De geestelijke dood van de zonde. Lees maar verder. Adam, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, vlucht van God weg, kent God niet meer want denkt dat hij voor Hem vluchten moet. Adam is zijn oprechtheid kwijt want hij schuift de schuld af. Lees maar verder in Genesis 4 ev.: jaloezie en doodslag bij Kain, twee vrouwen bij Lamech, een wereld vervuld van geweld ttv Noach. Mensen worden in zonde ontvangen en geboren zegt de Bijbel. Als een spons in water, zo is de mens in zonde: geen vezeltje is er droog gebleven. De belijdenissen noemen het: Geneigd God en onze naaste te haten. Geneigd: als een auto op een helling: geneigd om omlaag te rijden. Maar de handrem houdt het tegen. Of: een zondige aard. Alsof ze naar olie boren in de Noordzee. En één straaltje schiet omhoog: dan zit er een veld onder. Eén straaltje van een gedachte, opwelling schiet omhoog: een heel veld zit eronder. We hebben nog wat grove trekken en beseffen

overgehouden. Ons geweten, besef van een godheid, angst voor een gericht. Maar ook die beseffen slijten af in onze tijd.

In Adam hebben wij gezondigd: al het mooie zijn we kwijt, hebben we weggeworpen. Het kind van God zijn en Hem kennen, het leven in gezindheid om Hem te dienen en te eren, het eeuwig leven in Gods gunst. Het is weg.

En het ergste is: wij beseffen niet dat het zo erg is. We denken dat het best wel meevalt. En als wij horen dat het zo erg is dan verzetten we ons ertegen. Dan willen we er niet aan. Dan kun je nooit zalig worden, hoe kan zo'n mens nog zalig worden, die zijn ellende niet kent en niet wil kennen? Is zo'n mens niet reddeloos verloren?

2 verlost in Christus

Waarom, waarom heeft God dit dan laten gebeuren? Waarom heeft God niet gezorgd dat..... Nou, dat is een vraag om heel voorzichtig mee te zijn. Hebben wij recht tot deze vraag? Is deze vraag op zijn plaats? Als ik inbreek bij een juwelier en ik vraag bij de rechter: waarom heeft die man zijn sieraden niet beter beveiligd? Waarom heeft hij de straat niet afgezet zodat ik er niet kon komen? Maar als we het vragen om de Bijbel af te tasten naar een antwoord. Dan vinden we dit: omdat God genade wilde verheerlijken. Omdat God wilde laten zien dat Hij genadig is. Zo genadig dat Hij mensen het goede geeft al kost Hem dat Zijn Zoon. Dat Hij mensen zo liefheeft dat Hij Zijn Zoon daarvoor wil laten opofferen. Dat Hij Zijn liefde wil laten glanzen in de zending van Zijn Zoon. Romeinen 5 zegt: Adam was een voorbeeld van Degene Die komen zou. En die gekomen is. Jezus Christus is de 2^e Adam. En in de woestijn blijkt dat het duidelijkste. Adam stond in het paradijs en werd verzocht door de duivel. De 2^e Adam, Jezus Christus stond in de woestijn en werd verzocht door de duivel. De 1^e Adam kwam niets tekort, de 2^e Adam kwam alles tekort. Maar de 2^e Adam heeft in de woestijn God niet verdacht gemaakt, niet Zijn goedheid in twijfel getrokken. En Jezus heeft God wel erkend als Gezaghebbende. Is niet in opstand gekomen, heeft Gods wil gedaan. En Jezus heeft de duivel niet binnengelaten in Zijn hart en leven. En dat is Hij blijven doen tot en met het einde van Zijn leven. Tot en met de kruisdood, de Godverlatenheid en nederdaling ter hel. God niet verdacht van kwaadheid of onwelwillendheid. God blijven erkennen als God en Rechthebbende. Gehoorzaam gebleven. En de duivel blijven weigeren. Jezus overwint, waar Adam verloor. Jezus blijft staande waar Adam viel.

Jezus, de 2e Adam. En leert Romeinen 5 ons dat mbt Jezus hetzelfde geldt. Weer dat: één-velen, maar nu andersom.

Vers 15 de gave der genade is van één Mens overvloedig geweest over velen.

vers 17 door die ene zullen velen heersen in het leven.

vers 18 door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen

vers 19 door de gehoorzaamheid van die Ene zijn velen tot rechtvaardigen gesteld.

Weer Eén-velen. Dus dat gaat op deze wijze. Door toerekening. Mensen zijn zondaar gesteld door toerekening van Adam. Mensen worden tot rechtvaardigen gesteld door toerekening van Jezus. Dus in allebei de gevallen krijg ik wat ik niet gedaan heb. Wordt mij toegerekend wat een ander heeft gedaan. Als ik het ene niet wil, niet accepteer: dat ik krijg toegerekend wat Adam deed, dan moet ik het andere ook weigeren. Als ik niet met Adam verbonden wil worden, dan ook niet met Christus. Als ik op mezelf wil staan in de zonde, dan sta ik ook op mezelf wat mij redding betreft. Als ik niet wil delen in de zonde van Adam, dan ook niet in de gerechtigheid van Jezus. Dan moet ik voor mezelf willen staan. Tot het einde toe, tot het bittere einde toe. Staan voor jezelf, voor Gods rechterstoel.

Maar hier zien wij hoe het ligt. Waar het om gaat. Wat de doorslag geeft. Of ik in Adam wordt gerekend, of in Christus. Of ik deel in wat van Adam is, of in wat van Jezus is. Dat beslist. Onder wie val ik, bij wie hoor ik: Adam of Jezus? En het gevaar is dat ik dat veel te oppervlakkig zie. Dan denk ik dat ik alleen wat losse zonden heb. We zien de zonden op zichzelf. Ja, die doe je wel eens. Je denkt wel eens wat, je zegt wel eens wat, je doet wel eens wat, of juist niet. En dat we denken: daar ga ik wat aan doen: ik ga proberen niet meer dat te doen of te denken. En ik ga proberen juist wel of meer dit of dat te doen. Mijn moeder te helpen, mijn oma te bezoeken, tijd voor God te nemen. En dieper zien we niet.

We zien niet dat wij in Adam zijn van nature. En wij moeten in Christus komen. Wij moeten niet eerst anders worden, maar van een ander worden. Want wij zijn als passagiers op een schip. In een schip. Het schip dat Adam heet. En dat schip vaart naar de afgrond. Heeft een regelrechte koers naar de afgrond. In dat schip, in Adam ben ik, leef ik. Dan kan ik in dat schip van alles anders gaan doen. Ik kan beter gaan leven, proberen te leven, ik kan in dat schip de andere kant op lopen, teruglopen. Ik kan heel de dag Bijbel gaan lezen op dat schip. Maar dat verandert niks aan mijn bestemming. Dat schip vaart naar de afgrond. En zolang ik in dat schip blijf, ga ik mee naar de afgrond, wat ik ook doe of verander. Trouwens, al dat gedoe en die verandering doe ik alleen

maar uit eigenbelang, Niet om God te eren, maar om zelf beter van te worden, dus wezenlijk anders word ik niet.

Wat moet er gebeuren? Ik moet van schip veranderen! Want er is nog een schip. Het schip Jezus Christus. Hij Die is gekruisigd en is opgestaan. Hij heeft verworven wat Adam is kwijtgeraakt. Hij heeft de vrede met God verworven, kind van Hem te zijn. Hij heeft de gezindheid verworven die God kent, dient en liefhebt. Hij heeft het leven verworven dat door het sterven heen zal opstaan in de wederopstanding der doden. Alles terug verworven wat wij verspeeld hadden. En dat schip vaart naar de heerlijkheid, dat schip vaart regelrecht naar de eeuwige haven van het hemels Kanaan, van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Hoe word ik zalig? Als ik van schip verander. Van Adam in Christus wordt gebracht, overgezet. En dat doet de Heere Jezus. Door Zijn Geest zet hij zondaren over uit Adam in Zichzelf. Door Zijn Geest haalt Hij uit het ene schip en brengt Hij in het andere. Dat doet Hij!

Hoe doet Hij dat? Door de prediking. Door de prediking van wet en Evangelie. De wet die zegt dat wij in Adam zondaren gesteld zijn. Het is veel erger dan wij denken. We varen in het verkeerde schip. Onder Gods toorn, zondaren, totaal verloren. Wat ik ook doe wat ik ook probeer, het helpt er niet aan. Het Evangelie preekt ons dat er een ander schip is. Jezus Christus. Die graag zondaren aanneemt. In wie zondaren rechtvaardig gezien worden. Krijgen toegerekend wat Jezus heeft verdiend en verworven. En Hij deelt dat graag uit. En door de prediking van wet en Evangelie gaat u, ga jij.....roepen. of niet? Blijven ontkennen, blijven modderen zelf, blijven doorvaren. Of: ging u roepen. Heere Jezus, ontferm U mijner. Red mij, verlos mij. Ik ben verloren en blijf verloren tenzij dat u mij overneemt. Laat me delen in wat van U is.

Zo doet de Geest dat. Vanavond. Zo doet de Geest dat. Zo word je overgezet uit Adam in Christus. Zo ben je overgezet. Of je bent het niet. Maar zo ben je het. Overgezet uit Adam in Christus. Uit dat ene schip in het andere. Ontheven van wat je in Adam had en in deelde, en toegerekend wat je in Christus hebt en nu in deelt. Want in Adam zijn we van nature en in Jezus zijn we door het geloof.

Mijn leven mag ik het leren: hoe ik van mijn zonde en ellende verlost wordt. Dat dat zo is: in Christus. Door overzetting, toerekening. Ik ben het weer zo makkelijk kwijt. Maar Hij leert het een leven lang: verlost door een Ander. Door wat een Ander deed en wat mij wordt toegerekend.

En zoals je in Adam de trekken had van Adam, in zonde ontvangen en geboren, zo krijg je dan ook en zo ook de trekken van

Jezus Christus daardoorheen. Je blijft geneigd tot het kwade en om God en je naaste te haten, maar je wordt gewillig las Jezus. Naar Zijn beeld. Om God niet meer te verdenken maar Zijn goedheid te vertrouwen, wat er ook gebeurd. Om God te erkennen in Zijn wil, hoe moeilijk die ook is, hoeveel offers die ook vraagt, je verlangt naar Zijn wil te handelen. En je wilt koesteren wat van Hem is. Zijn werk beschermen tegen de boze. Waken tegen de duivel, en koesteren wat de Heere heeft gegeven aan gaven en genade. Zo reizen allen die in Christus zijn naar de eeuwige haven. En zo komen zij er ook.

Eens gevallen in Adam. Zichzelf gestort in de dood, de eeuwige dood, de geestelijke dood. Maar gered. Door Hem. In Hem is dat mogelijk. In Hem is het toch mogelijk, hoe diep ik ook gevallen ben. En door Hem is het gebeurd, aan Hem is het te danken. En ik mag een leven lang leren hoe ik God daarvoor dankbaar zal zijn.

Amen